

10
CARMINA GRATULATORIA
CLARISSIMO CONSULTIS-
SIMO QVE VIRO,

22
Dn. CONRADO
SCHNELLIO,

CVM EID. DIE III. AVGVSTI,
Anno 1637.

IN ACADEMIA MARPURGENSI,

Ab Amplissimo, Consultissimoq. Viro,

DN. JUSTO SINOLT DICTO

Schül. J. U. D. PROFESSORE, ET
p. t. Facultatis Juridicæ DECANO,

*Honores & Tituli Doctores in utroque
Jure conferrentur,*

SCRIPTA AB EJUSDEM ACADEMIÆ PRO-
FESSORIBUS ET AMICIS.

MARPURGI CATTORUM,
Typis NICOLAI HAMPELII, Typog. Acad.

M D C XXXVII.

M D C XXXVII

I.

EUGE tibi, patriis qui non inglorius oris,
Hic Venus uxorem, cœtera Musa dedit.
Si qua faves nostræ non degener advena terre,
Dic te propitias hîc habuisse Deas.

Antonius Neseus, I. V. D. Academia Pro-Cancellarius, Consiliarius Hasso-Darmbstadinus, & Iuris Professor Primarius.

II.

Consulere in medium tibi nunc & jura docere
Confero: tu promptus munus utrumq; ca-
Septima mœsis abit, mihi cū sis notus, ab illo (pe.
Cui dederas studio mentem animumq; tuum.
Angur eram votumq; dabam, te nempe futurū
Juris Doctorem, qui modo factus abis.
Tu nunc non solum tanto lateris honore,
Facto at Doctorem te simul esse proba.

*In honorem meritum apposuit
Justus Sinolt cognomento Schütz D. Consiliarius
Darmbstadinus, Professor ac p. t. Facul-
tatis Juridicæ Decanus.*

III.

Huc *Celer*, huc *Celer*, ut nomen te provocat
 adsis,
 Et cur segnitiam tam vehementer ames?
 Hæc non fert laudem, fert dedecus atque
 dolorem,
 Fert *Studium* & *Virtus* præmia laudis opes.
 Ocyus in foci vestigia ponere gressum
 Perge, hic te ad Juris culmina celsa trahet.

Honoris & faustæ acclamationis ergo p.

*Johannes Kornmannus, I.V.D. & Professor ordinarius, nec
 non Syndicus Acad:m. Marburgens.*

IV.

VIRO CLARISSIMO, AMICO
SYO SINGVLARI Dn. CONRADO SCHNEL-
LEN, de novis Honoribus Doctoralibus
congratulabatur
BERTRAM SELLE, I. V. D. ET PROVIN-
cialis Iudicii Hassiaci, quod est Marburgi, Assessor.

Nullius ex culti est oris facundia tanta,
 Pandere, quam nôrit bene callentissimus æqui
 Cælestisq; fori præses, Divûm atq; hominûm Rex
 Hostire impensos defudatósq; labores!

Nuper

Nuper juncta tibi est radiantibus æmula stellis
 Virgo satis lauti generis, perdigna marito,
 Ex animi voto quæ tecum omne exigit ævum.
 Ast nunc alma Themis de lauri fronde corollam,
 Et semper florens sertum contexere jussit,
 Imponiq; tuo capiti: hinc venerabilis ordo
 Eunomiæ Patrum, juris te rite salutat
 Doctorem, & cathedræ sublimi in sede locavit.
 Incipe nunc genitor redi: vivam vivere vitam,
 Tuq; socer Generi simul hoc lateris honore,
 Namq; honor ad vestros novus hic accedit honores:
 Gloria & hæc Gnati est Patris sub lumine splendor.
 Sed tu mi Schnelli mox consultissimus æqui, &
 Papiniani instar, vir servantissimus æqui
 Annorum fias decursu. Sit tibi faustus
 Iste honor & gradus ad majoris culmen honoris.

V.

TEmpore præterito, SCHNELLI clarissime, quando
 intrabat thalamum Virgo petita tuum:
 Plauderant cuncti & tibi gratabantur amici,
 Pungentes tædæ carmina, vota, preces.
 Et meritò: nova sed dum nunc tibi gloria surgit,
 Quando tuis studiis præmia digna refers;
 Cur non latentur? cur non gratentur eidem
 DOCTORIS titulum, quo decoratus abis?
 Scilicet hunc meruit juris tua cura diurna,
 Ingenii dotes hunc meruere tui.
 Debita consequeris, Themidos sacrate Sacerdos.
 Præmia, sunt studio parva brachæ tuo.

vicisti salebras, vicistiq; undiq; sentes.

Nil, quod, Momus habet, carpere jure potest.

Ergò tibi meritò titulum & DOCTORIS honores

Gratulor, & votis prosequor hósce meis:

Des DEUS, ut vigeas, vireas per tempora sospes,

Multa ferens Patria commoda, multa Tibi.

Clarissimo Domino Doctori, Amico suo honorando,
amoris & honoris ergò faciebat

Gregorius Tüllnerus, J. U. D.

~~~~~

VI.

HAnc te fer *celeri* gradu ad cathedram,

Sic Astræa vocat: quid ergò cessas

Huic parere Deæ? vocanti obœdi

Ac te fer *celeri* gradu ad cathedram.

Hæc dabit capiti tuo coronam,

Nec non basia conferet, nec aude

Tardos inter inertiam fovere.

Hæc nunquam Dæa desides amavit,

Festinos *celeresq;* semper arcto

Est complexa favore, amare & ore

Te laudare, nec improbare factum

Ullis desinet hoc tuum diebus.

Tecum gaudeo gratulorq; honores,

Quos Astræa tibi dat in cathedra.

His jam gaudeo gratulorq; torus

Quòd *Doctoris* honore nunc adauctus

Incedis mediam per urbem: At audi

Et serva moniti ista verba, mente

Tui de Soceri profecta, certè

Viri,

Viri, me hercule, & eruditioris,
Atq; in jure sacro peritioris:
Sed quæ verba? monebat ille rectè
Quod gnatum pater admonere debet,
Imò quod decet atq; oportet. Ergò
Observe, monitisq; ritè pare,
Nec unquam à latere illius recede;
Conversatio namq; cum peritis
Ignarum facit optimè peritum.
Tuq; inter fueris peritiores
Juris connumerandus omno in ævum.
Hoc ipsum foveo, tibi tuisq;
Pulchrè ut proficiat per omne sæclum.

*Affini & amico suo honorando Chun-
rado Schnelln, Bremenfi, I.V.D. &
amoris & favoris gratia A. F. Ni-
colaus Braun, Med. Doctor & Pro-
fessor emeritus.*

VII.

Quævis studii finis, quæras qua meta laboris
Assidui? studii quò referendus amor?
Huc referendus erit, patria quo Commoda prestes:
Hinc emergit honos, præmia magna ferens.
Ergo pæniteat non te subisse labores
Inde refert laudes diva Minerva bonas
Nunc Cunrade tuæ capis en fastigia laudis
Nec, quo plus ultra progrediaris, habes,

Cum

*Cum Doctoralem summo qui flores honore
Imponent apicem, lēxq. Themisq. tibi.
Gratulor ex animosis hōs quod adeptus honores
Dignos, qui patria sine decus atq. tibi.*

Dn. Affini & Amico suo colendo, ita congratu-
labundus applaudit

Wilhelmus Scharpf.

IIX.

MA&è novis titulis gaude *Conrade* petitis
Uttere seu te ingens aula forumvé petat.
Namq; ita te rapidis vehat aurea fama quadrigis
Astra super, toto pectore & ore precor.

Iohannes Ernestus Mylius, Vinariensis.

F I N I S.